

ילד זה נדון למוות

(המשך מעמוד 13)

לשחרר את הילד העצור בתחנת המשטרה. התשובה הצוננת בה זכו: הילד מקבל טיפול במשטרה.

השוטרים

יושבים עליו

אך גם את הכדורים שקיבל — תחליף אל דל לטיפול בבית-חולים, לו נזקק — לא זכה דני לקבל בשלמות. לאחר יומיים, חדלו השוטרים לתת לו אותם. את הסיבה המדויקת לכך — קשה לגלות בין כל הסיפורים הסותרים, עתה, לאחר מות הילד, כאשר כל אחד מהמעורבים מנסה לגולל את ההאשמה על כתפיים אחרות.

אחד משוטרי תחנת אשקלון, שהכיר את הוריו של דני, טרח להזהירם: "אתם מוכיחים לנוסות להוציא את הילד הביתה, הוא

ביקור זה פגע קשות בילד, שקיווה לגמור עם עברו. אם השוטרים לא נותנים לי מנוחה בחיים, אני אדע כבר מה לעשות", אמר לאביו. אמר ועשה. במשך החודש הבא, ביצע 17 פריצות וגניבות. באחת מהן גנב מבית פרטי מטבעות זהב. הוא נתן אחדות מהן במתנה לאחיו הרצל. השוטרים גילו את המטבעות אצל הרצל, ולאחר שלושה ימי חקירה הוציאו מפיו ממי קיבלן. בעקבות זאת יצאו השוטרים לעצור את דני — והביאו למותו.

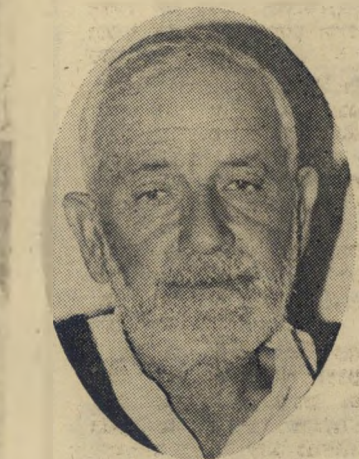
הזנחה

בטיפול

מה מת דני?

מאנגינה, לדברי פרופסור הנרי קרפי לוס, מנהל המכון הפתולוגי באבוכביר,

האב

שם נערך הניתוח לאחר המוות בגופה. מחלתו התחילה כדלקת-גרון רגילה, אך מאחר שבתחילה לא טיפלו בה, ומאוחר יותר טיפלו בה לא נכון, היא התפתחה למצב קריטי, הביאה לסתימת הריאות וי למות.

כיצד לא גילו הרופאים פרטים אלו כאשר בדקו את הילד בעודו בחיים? ד"ר קרפלוס: "נראה שהכמויות הגדולות של אנטיביוטיקה שקיבל הילד לא איפשרו לגלות זאת בבדיקות."

כל זאת — בעליפה, בכתב — לא קיבילו הוריו של הנפטר כל אישור על סיבות מותו. מהמכון הפתולוגי קיבלו רק אישור לצורכי קבורתו.

למחרת מותו של דני פנתה משפחתו באמצעות עורך-הדין ישעיהו רפאל, בבקשה אל בית-המשפט ברמלה לערוך חקירה בדבר סיבות המוות.

לפי החוק, חייב היה בית-המשפט לקבוע תאריך לדיון בבקשה תוך 15 יום. למרות שהמועד עבר כבר, לא קבע בית-המשפט, משום מה, מועד כזה.

תגובה

מוזעזת

רק לאחרונה הכיר שריהבריאות ויקי טור שם-טוב, בתשובה לשאלה של אורי אבנרי, באחריותו לבריאותם של כל אזרחי ישראל — כולל עזירים ואסירים. ביום שישי בשבוע שעבר, כאשר ביקש העורף לם הזה את תגובת השר, לא ידע עוזרו, רפי קוצר, כלל על הפרשה. ארבעה ימים מאוחר יותר, ביום שלישי השבוע, עזיין לא ידע קוצר למסור כל תגובה.

תגובה מזורה לא פחתה היתה לפקד אהרון עמיקם, מפקד משטרת אשקלון, שיבייניו הופקד הילד בתחילת מסלול היסורים שלו.

העולם הזה: "האם ידעת שהילד דניאל חזן היה חולה בומן שהיה עצור במשטרת אשקלון?" עמיקם: "לא ידעתי. לפי בקשתו של הילד הומנו אליו רופא פעם פעמיים, אך לא ידענו שהוא חולה." אך התגובה המוזעזת ביותר — כאשר בוחנים אותה היום — היא ללא ספק זו של רב-פקד אשר דוידוביץ, דובר משטרת נפת באר-שבע. לפני חמישה שבועות, כאשר חשף העולם הזה לראשונה את פרשת מעצרו של דני, הגיב הדובר: "אם מדובר בטיפול רפואי, אז במשטרה מקבלים העצורים את הטיפול הרפואי הדרוש."

פא ממכריה גילה לה שבתחילה סירב כלל אסף הרופא לקבל את דני, עקב מצבו החמור. חודש ימים נלחמו רופאי אסף הרופא על חייו של דני. לשואג ב-12 לדצמבר הוא הועבר לתל-השומר לבדיקות והתייעצות. לצידו נסעה, כאחות מלחה, זהבה, בת-השומר, אינד הילד את ההכרה. "איפה הוא היה עד עכשיו?" נזקק אחד הרופאים

וכך, בעמידה, כשמאחוריו כבר 12 ימי סורים ללא טיפול רפואי, עמד דני חזן בפני שופטו. כאשר סיפרו השוטרים לשופט כי הילד אינו אוכל, ענה השופט: "כשיהיה רעב, יאכל."

כאשר ביקשו ההורים שלא לשלוח את הילד לכלא במצבו זה, השיב השופט: "רוי פא המשטרה יטפל בו."

שבדקהו שם. "הרי הילד כבר אבוד." זה בה פרצה בככי. מאוחר יותר באותו יום הוחזר דני ל-אסף-הרופא. בשעה עשר וחצי בלילה, הוא מת.

אוניברסיטה

של פשע

מה היה פישעו של הנער, שבטעויה מצאה המשטרה לנכון לעוצרו כשהוא חולה קשה — בקשיחות, חוסר התחשבות אנושית ואדישות בהמית לסכל הזולת, ש לא היו מביישים אף את קלגסיו של כל דיקטטור עריץ? דני חזן התחיל את דרכו כנער עבריין לפני יותר משנתיים. בגיל 12, הובא לראשונה בפני שופט, הואשם בשורת גניבות, בקבוקים מקיוסקים, רימונים מעצרי פרי, ודברים דומים. הוא נמצא אשם, נש-לח למוסד לילדים עבריינים גיל עם שלידי חיפה. "שם הוא עבר אוניברסיטה של עור

הוא גור את דינו של הילד לשנה וחצי מאסר בכלא תל-מונד.

במצב

אנוש

יה זה אולי סוף פסוק לגבי השופט. אך לגבי דני — רק התחיל תחילתו של פרק חדש במסכת יסוריו, שנשתיימו במותו.

למחרת המשפט הועבר דני לתל-מונד, טולטל, במצבו האנוש, בחזרה לכלא רמי-לה, אחר טולטל שוב בחזרה לתל-מונד. כל הזמן — ללא טיפול רפואי נאות.

כאשר ביקרוהו הוריו בתל-מונד, סיפר הילד שאין נותנים לו לשתות מספיק, ו- שאינו מסוגל להגיע לבדו לשירותים.

שישה ימים לאחר שהגיע לתל-מונד, ב-12 לנובמבר, החליטו סוהריו שהוא עלול לא לסיים את השנה וחצי שספק לו ה- שופט. הוא הובהל במצב אנוש לבית-החולים אסף הרופא. "הוא הובא במצב קשה מאוד", קובע

האם

חולה מאוד. בלילה מכסים אותו בשמונה שמיות, והוא ממשיך לצעוק שקר לו כל הזמן. השוטרים צריכים לשת עליו שלא ישתולל מרוב החום והכאבים."

במצב זה המשין הילד להיות נתון במע-צר. בשלב ראשון — עד ה-1 לנובמבר.

להעמיד אותו

בכות

בעיה ימים לאחר מעצרו, הובא לראשונה בפני שופט בית-המשפט ב-אשקלון, אלי שרון.

לאור מצבו הקשה של הילד נדחה המש-פט לחמישה ימים נוספים — בהם המשכחה

אריה ניר, נציב שרות בתי-הסוהר,

אחראי לשרשרת מיקרי-המוות בבתי-הכלא

אריה ניר

לניהול שרות אנושי. יש להקים מיד ועדת חקירה ציבורית לחקירת המתרחש בבתי-הסוהר בישראל. עניין זה נוגע לכל אזרחי ישראל, העלול גם שלא מרצונו להסתבך עם החוק וליפיד לתנאים אשר יסכנו את חייו.

איש זה חייב ללנת

פרשת הילד דני חזן המגוללת בעמודים אלה היא האחרונה בשורת פרשיות מוות בבתי-הסוהר ובתי-המעצר בישראל, שנגרמו בשל רשי-לנות וחוסר אנושיות של אנשי שירות בבתי-הסוהר. איאפשר לעבור על כך בשתיקה. מישהו חייב לתת את הדיון על המצב השורר בבתי-הסוהר בישראל שהפך את חוסר ההתחשבות והזלזול בחיי אדם למסורת. איש זה הוא אריה ניר, נציב שרות בבתי-הסוהר האחראי הישיר למתרחש בתוכם. ניר, המתחמק באופן שיטתי מכל תגובה על פרשת מוות בבתי-הסוהר שבפיקוחו, חייב ללכת. בראש נציבות בתי-הסוהר יש להעמיד אדם בעל סגולות אישיות המכשירות אותו

לם הפשע", אמר השבוע אחיו, מסעור. למרות זאת, כששוחרר מגי' עם, לא חזר דני לעולם השוליים של עבריינות הנוער. הוא מצא עבודה אצל מסגר, שקר על מלאכתו תמורת חמש ל"י ליום. כחודש ימים לפני חג הסוכות, התדפקו השוטרים על דלת בית הוריו. השעה היתה חמש בבוקר. השוטרים העירו את הילד, שאלוהו מספר שאלות ועזבו.

ד"ר אפרים הלפרן, סגן מנהל בית-החולים. "בכלא לא יכלו לטפל בו." מובן שהאחראים למצבו החמור של ה- ילד לא טרחו להודיע דבר למשפחתו. רק במקרה נודע על כך להורים — שלושה ימים לאחר מכן. זהבה, אחותו של דני, שהיא אחות רח-מניה בבית-החולים בגדרה, הצליחה בעז-רת פרוטקציה להגיע אל מיטת אחיה. רוי

המשטרה להחזיק בטרפה למרות בקשותיה הנואשות של המשפחה לשחררו, כדי לאפי-שר להכניסו לבית-החולים. חמישה ימים נוספים המשיך הילד בן ה-14 וחצי להתענות ביסוריו — ללא טיפול רפואי מתאים. כאשר הופיע בשנית בבית-המשפט, בפני השופט שרון, לא יכול היה לעמוד על רגליו. השופט הורה לשוטרים להעמידו בכוח, להחזיקו כך בעמידה.